

ה"ת 1577/02/19 - יוסף לנקרי נגד משטרת ישראל תחנת עכו

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 1577-02-19 לנקרי נ' משטרת ישראל תחנת עכו

בפני
המבקש
נגד
המשיבה
החלטה

כבוד השופטת דנה עופר
יוסף לנקרי
משטרת ישראל תחנת עכו

1. לפניי בקשה להחזרת תפוס, אשר עניינה שלושה מכשירי טלפון נייד שנתפסו ביום 10.6.18, בחיפוש שנעשה על פי צו של בית המשפט.

2. לטענת המבקש, המטרה של תפיסת מכשירי הטלפון הייתה הוצאת מידע מהם, ואילו מטרה זו הושגה. מאותה עת, יש בהמשך החזקתם של התפוסים בידי המשטרה משום פגיעה לא מידתית בקניינו של המבקש.

לטענתו, יש לבחון היתכנותה של חלופת תפיסה, אשר יש בה כדי לפגוע פחות בקניינו, ולמעשה ניתן להחזיר את המכשירים לאחר הוצאת המידע הנחוץ.

3. עוד טוען המבקש, כי החיפוש אמנם היה על פי צו ביהמ"ש, אולם לא ניתנה החלטה של ביהמ"ש המתירה למשיבה להוסיף ולהחזיק בתפוסים, כך שהמשך החזקתם אינו כדין.

כן טוען המבקש, כי מדובר למעשה במחשב ובחומר מחשב, כאשר על פי החוק הוא רשאי להעתיק את חומר המחשב, ואילו המחשב עצמו ניתן להחזרה. לטענת המבקש, החומר הרלבנטי אשר עשוי לשמש כראייה אינו נשאב מתוך מכשיר הטלפון עצמו, אלא מתוך כרטיס הסיים שבתוכו, על כן אין טעם להוסיף ולהחזיק במכשירים.

לטענת המבקש, גם בכרטיסי הסיים אין המשיבה זכאית להמשיך להחזיק, משום שלא ניתנה החלטה המתירה לה לעשות כן.

4. המשיבה מתנגדת להשבת שניים מהתפוסים (מכשירי טלפון מסוג סמסונג וגלקסי), אך מסכימה להחזרת המכשיר השלישי שנתפס (מסוג נוקיה).

עמוד 1

המשיבה מפנה לכתב האישום אשר הוגש נגד המבקש (ת"פ 63829-12-18), המפרט כיצד עשה המבקש שימוש במכשירי הטלפון הנ"ל, לאחר שרכש מספר כרטיסי סים, הכניסם למכשיר הגלקסי ושלח הודעות בעלות תוכן מאיים אל מכשירו מסוג סמסונג. בהמשך לכך, התלונן במשטרה על שכנו, המתלונן, כאילו הוא ששלח אליו הודעות מאיימות.

בכתב האישום מפורטות העובדות הנוגעות לחמישה סעיפי אישום, בשל עבירות שבוצעו במועדים שונים במהלך שנת 2018. למבקש מיוחסות חמש עבירות של מסירת ידיעה כוזבת על עבירה. ביחס למקרה החמישי מיוחסת גם עבירה של שיבוש מהלכי משפט, בשל כך שהוציא את כרטיס הסיים שבאמצעותו שלח הודעות וגזר אותו.

5. על פי טענת המשיבה, מכשירי הטלפון עצמם הם ראיה הכרחית ואף מרכזית במשפט, כאשר מדובר במכשירי טלפון אשר שימשו לביצוע העבירות, והם העומדים בלב לבו של התיק הפלילי, כך שאין מדובר בראיה משנית או נגזרת.

בתגובה לטענת המבקש כי המכשירים מוחזקים בלא צו שיפוטי מתאים, נטען כי אכן ניתנה החלטת ביהמ"ש, המתירה החזקת התפוסים עד לתום ההליכים (החלטת כב' השופטת פיינסוד מיום 16.12.18, בתיק 33009-12-18).

המשיבה נתנה הסכמתה להעתקת החומר מהמכשירים, אך אינה מסכימה להשבתם, משום שהם עתידים לשמש כראיה במשפט, בהתאם לכלל הראייה הטובה ביותר, ויתר על כן - בכוונתה לבקש חילוט המכשירים, אם יורשע המבקש בדיון.

דיון והכרעה

6. עסקינן בבקשה המוגשת על פי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] (להלן - "הפקודה").

במקרה שלפניי אין טענה כי התפוסים נתפסו שלא כדין. התפוסים נתפסו על פי צו ביהמ"ש, ומכיוון שלמשיבה היה יסוד סביר להניח כי נעברו בהם עבירות, או שהתפוסים עשויים לשמש ראיות במשפט - הכל בהתאם לסעיף 32(א) לפקודה.

כעת יש לבחון אם קיימת הצדקה להמשך החזקתם של התפוסים על ידי המשטרה, עד לתום ההליכים במשפט אשר הוגש נגד המבקש.

7. סעיף 35 לפקודה קובע, כי אם תוך שישה חודשים מיום שנתפס חפץ על ידי המשטרה לא הוגש

המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראייה, ולא ניתן צו ביהמ"ש המורה מה יש לעשות בחפץ, תחזיר המשטרה את החפץ לידי מי שמידיו הוא נלקח.

במקרה הנוכחי נתפסו מכשירי הטלפון ביום 10.6.18. מעט יותר שישה חודשים אחר כך, ביום 27.12.18, הוגש כתב האישום נגד המבקש. מעט קודם לכן, ביום 16.12.18, ניתנה החלטת ביהמ"ש המתירה למשטרה להוסיף ולהחזיק בתפוסים, תוך שביהמ"ש מצוין כי יש להודיע למבקש על זכותו לבקש להשיב את התפוסים לידי.

לא למותר לציין, כי ההחלטה הנ"ל ניתנה ימים אחדים לאחר שחלפו ששת החודשים ממועד התפיסה. אף שהבקשה הוגשה לאחר תום ששת החודשים, ניתן להאריך את תקופת ההחזקה (בש"פ 6686/99 **עובדיה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(2) 464, 475).

הנה כי כן, החזקת התפוסים הינה על פי החלטת ביהמ"ש.

8. השאלה אשר על ביהמ"ש להידרש אליה היא, האם המשך החזקתם של התפוסים, אשר ברי כי יש בו כדי לפגוע בקניינו של המבקש, הינו לתכלית ראויה, ואם אין בו כדי לפגוע בבעלי החפץ התפוס מעבר לנדרש (עניין **עובדיה הנ"ל**, וכן רע"פ 1792/99 **גאלי נ' משטרת ישראל**, פ"ד נג(3) 312, 323).

9. התכלית העיקרית של המשך החזקת מכשירי הטלפון במקרה דנן היא התכלית הראייתית.

נגד המבקש אכן הוגש כתב אישום, וכתב האישום עוסק בעבירות אשר בוצעו באמצעות מכשירי הטלפון שנתפסו. אין לי אלא לקבל את טענת המשיבה, כי מדובר בראיות, העומדות בלב לבו של ההליך.

כל עוד לא נשמעו הראיות בתיק, ולא ניתנה הכרעת הדין, אין הצדקה להשיב תפוסים אלו למבקש, לאור חשיבותם הראייתית; זאת, על אף שיש בהחזקתם כדי לפגוע בקניינו של המבקש.

10. תכלית נוספת אשר המשיבה טוענת לה, כהצדקה להמשך החזקת התפוסים, היא חילוטם במקרה של הרשעה. ספק בעיניי אם אכן יש ערך כלכלי לתפוסים, באופן שיצדיק חילוטם. על כל פנים, אילו הייתה זו התכלית היחידה של החזקת התפוסים, מן הראוי היה לאפשר למבקש להמיר תפוסים אלו בהפקדה ראויה ("חלופת תפיסה"), בשים לב לערכם של התפוסים. אלא שתכלית החילוט כאן היא משנית, ביחס לתכלית העיקרית, הראייתית.

11. לעניין טענות המבקש כי מדובר במכשירים שהינם, למעשה, מחשבים (ואין לי אלא להסכים כי טלפונים

חכמים הם אכן "מחשבים"), הרי שאין בטענה זו כדי להביא למסקנה אחרת. אין חולק, כי המבקש זכאי להעתקת חומר מחשב, בהתאם לסעיף 32א לפקודה, והמשיבה הודיעה מפורשות כי היא מסכימה לכך. זכותו של המבקש להעתקת החומר אינה פוגעת בזכות המשיבה להוסיף ולהחזיק במכשירים עצמם, עד להשגת התכלית הראייתית, כאמור לעיל.

12. לאור האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה ביחס למכשירים מסוג סמסונג וגלקסי.

ככל שלא הוחזר המכשיר מסוג נוקיה, יש על המשיבה להשיבו למבקש לאלתר.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ט' ניסן תשע"ט, 14 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.